

paa, som jeg sagde i Gaar, at jeg havde angrebet ham, og han ansaa det derfor, som om jeg betragtede ham som Brændselsnævnet. Jeg paaviste i Gaar, at dette ikke er rigtigt. Jeg har kun nævnt det ærede Medlem personligt to Gange. Den ene Gang sagde jeg, at det ærede Medlem ved et Møde, hvor jeg var til Stede, havde sagt, at vi havde Brændsel nok i dette Land for de første 6 Maaneder, og den anden Gang, jeg nævnte det ærede Medlem, var, da jeg sagde, at det ærede Medlem paa et tidligere Tidspunkt mente, at man maatte sætte en forholdsvis lav Maksimalpris paa Brunkullene. Det ærede Medlem har derfor ikke nogen som helst Ret til at sige, at jeg har rettet voldsomme Angreb mod ham. Jeg har set Sagen, som jeg mener, den forholder sig, det tror jeg tjener Sagen og Samfundet bedst.

Naar jeg har angrebet den Maade, hvorpaa der var eksproprieret, ved jeg saare vel, at de, der har ansat Priserne, ikke er Brændselsnævnet, men det er vel interesseret deri, mulig sidder nogle af dets Medlemmer i Taksationskommissionen, men jeg angreb ikke dette paa nogen Maade. Jeg har paavist, og det med Rette, at man har eksproprieret de samme Brunkul paa to forskellige Steder, saaledes, at man det ene Sted ikke tog Hensyn til Brunkullene, og det andet Sted tog Hensyn til dem, det mener jeg er uretfærdigt, og det er denne Uretfærdighed, jeg har paatalt.

**Formanden:** Folketingsmanden for Aarhus Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

**Johannes Pedersen:** Det ærede Medlem fra Køge (Mads Larsen) synes at ville opponere mod de Udtalelser, jeg har fremsat angaaende Statshusmændene, men efter den Argumentation, han benyttede, synes jeg, at vi er enige. Som jeg sagde i mit Foredrag, mener ogsaa jeg, at de fleste af Statshusmændene er dygtige, der er maaske enkelte Tilfælde, hvor Samfundet har maattet træde til, naar de ikke kunde betale deres Renter, og sætte dem fra Bruget, men det har kun været i faa Tilfælde. Jeg nævnte, at en Gaardmands søn var kommet i Besiddelse af et Statshusmandsbrug og ved Arv havde faaet nogle Tønder Land, som ikke var under Husmandsbruget, og det er jeg i Stand til at bevise. En saadan Husmand kan selvfølgelig kaldes ret velhavende. I Almindelighed, sagde jeg, er Statshusmands-

standen i og for sig dygtig og støtter Samfundet, saa jeg er fuldstændig enig med det ærede Medlem fra Køge og overbevist om, at der er mange af Statshusmændene, som har tjent Penge ved Salg af deres Brug. Det er nu ikke netop det, man skulde se paa med særlig Velvillie. De putter derved en Samfundskapital, som Samfundet har hjulpet dem til, i deres egen Lomme, medens de, der kommer til Bruget derefter, sidder paa dyre Vilkaar. Det er for øvrigt ikke den Vej, man skal gaa. Jeg kender dem, der er begyndte som Statshusmænd, og som nu sidder med Gaarde, det er et Bevis paa, at det er de rette Folk, som er blevet støttet ved denne Lov om Fremskaffelse af Statshusmandsbrug. Jeg har ikke sagt som noget almindeligt, at de, som var blevet velhavende, var Gaardmandssønner, jeg nævnte kun et saadant Tilfælde, men jeg kender for Resten to Tilfælde, hvor en Mand har faaet et Brug og ved Siden deraf har arvet nogle Tønder Land. Mon noget saadant ikke skulde være sketovre i Odense Amt, hvor det ærede Medlem er særlig kendt? Det er et Faktum, at det er foregaaet i Jylland.

**Formanden:** Folketingsmanden for Bornholms Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

**Hauge:** Det ærede Medlem fra Give (N. C. Jensen) søgte i sin Tale forleden at gøre mig til eet med Brændselsnævnet og rettede dernæst et voldsomt Angreb mod Brændselsnævnet. Han beskyldte det for at have forhindret Gasværker i at faa Brunkul og sagde, at det havde kvalt det private Initiativ. Jeg paaviste, at det, som det ærede Medlem sagde, var urigtigt, at vi endog havde bestræbt os for at hjælpe det private Initiativ frem, og jeg beviste Rigtigheden af, hvad jeg sagde, ved at fremføre adskillige Eksempler paa, at vi havde tilbudt Gasværker at faa Brunkul, men at de ikke vilde have dem, og at Cementfabrikkerne heller ikke vilde have dem, at Brændselsnævnet havde sluttet Kontrakter med flere private Selskaber om at levere Brunkul, og at det havde hjulpet andre til at sælge efter Maksimalpris, saa at de nu kunde sælge Brunkul, men det ærede Medlem rejste en voldsom Anklage mod Brændselsnævnet og talte om voldelig Adfærd. Det ærede Medlem har gentaget sine Paastande, men det hjælper ikke at gentage dem, naar man ikke samtidig kan bevise deres Rigtighed.